

givet Tilskud, og derfor kunde man gaa videre. Man kunde ogsaa vende det om og sige, de andre have faaet en Gang, Landkommunerne have intet faaet, derfor bytte vi nu. Hvis den anførte Betragtning skulde være afgørende, maa jeg indrømme, at det, jeg har sagt, har intetsteds hjemme. Men jeg troede, det var mere indre Grunde, der skulde motivere Tilskuddets Forøgelse, end netop denne Tilfældighed, at Københavns Kommune har opnaaet noget, de andre ikke have opnaaet. Naar den højtærede Minister udtalte, at der var ingen af de andre Kommuner, der ofrede saa meget paa Politiet som København, erkender jeg Rigtigheden deraf, men Følgen er saa bl. a., at de have et daarligt Politi, medens København har et godt Politi. Hvis man i Landkommunerne skulde holde Politi i Lighed med København og tilfredsstille de Fordringer, Københavnerne stille, vilde man komme mange Gange op over det, man giver. Man har betragtet det som en Luksus at have Politibetjente endogsaa i Egne, hvor Voldsmænd og Bøller komme ind og lemlæste Kreaturer. Der bliver sagt: Det er en civil Sag, det kommer ikke os ved. Man skulde bare høre, hvad der vilde blive svaret i København, hvis der udvistes en saadan Optræden fra Øvrighedens Side over for Voldshandlinger. Altsaa, det, at København ofrer mere paa Politiet, har ikke noget at sige i saa Henseende, for det har ogsaa langt bedre Politi, end man har andre Steder.

T. Thomsen: I Anledning af nogle Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem for Fredensborg, vil jeg tillade mig at fremkomme med nogle Bemærkninger vedrørende Lægeembedet paa Færøerne. Det ærede Medlem bemærkede, at der under Debatten om denne Sag var fremkommet Udtalelser, som gik ud paa, at Færingerne vare misfornøjede med at være sammen med det øvrige Kongerige. Det er en Misforstaaelse. Der blev fra det ærede Medlem for Saksøbing sagt den Bemærkning — ganske *en passant* i øvrigt — at foruden det saglige, som vedkommer det foreliggende Emne, er der en Ting til, man ogsaa skulde tage i Betragtning, nemlig at man ved en saadan Foranstaltning styrkede Forholdet mellem Færøerne og Moderlandet. Den Bemærkning syntes jeg, var saa uskyldig, at jeg ingen Anledning fandt til at tage Afstand fra den. (*J. Hage:* Der var nogen Misfornøjelse!) Nej, der var Misfornøjelse i de nordlige Bilande,

men der blev ikke specielt nævnt Færøerne, og det ærede Medlem for Fredensborg skulde have lagt Mærke til, at der er stor Forskel paa Island og Færøernes statretslige Stilling, og der er ogsaa stor Forskel mellem Islænderne og Færingerne med Hensyn til deres Opfattelse af Danmark. Det skulde det ærede Medlem for Fredensborg have sat sig ind i, inden han talte om dette Forhold. (*Afbrydelse af J. Hage.*) Ja, Gud bevares, hvis det ærede Medlem og den danske Rigsdag sige: Vi blæse paa Bilandene, og vi blæse paa, om de holde af Danmark, kan man sige som det ærede Medlem, at det har lige meget at sige, men da det for os Færinger er et Hovedformaal at bevare det gode Forhold til Danmark, er det ikke mig ligemeget. Men det Spørgsmaal vil jeg foreløbig lade ligge; jeg vil blot protestere mod Udtalelser af den Art, at Færingerne i særlig Grad ere misfornøjede med at være sammen med Danmark. Naturligvis kan der jo være enkelte Elementer, der have andre Anskuelse end den almindelige Mening. Der er f. Eks. en hel Del Mennesker paa Færøerne, som indse, at Moderlandet, uagtet den danske Rigsdag gør alt, hvad den kan for at tilfredsstille alle rimelige Krav, dog ikke er i Stand til at udnytte de Vælskildes, der ere, og bringe et gensidigt Hjælpeforhold til Stede mellem Færøerne og Moderlandet, saaledes som et andet Land, f. Eks. England eller Norge, kunde gøre det. Man maa erindre, der er store Rigdomskilder paa Færøerne, der ligge ubenyttede hen, og dog er det et fattigt Land. Jeg vil ikke absolut sige, det ligger deri, at vi ere sammen med Danmark, men jeg tror, at hvis f. Eks. Englænderne, der ere praktiske Folk, havde Færøerne, kunde der muligvis gøres noget mere. De ligge nu og stjæle fra os — ja, det er ikke paa den Maade at forstaa, at det er den store engelske Nation, men det er de enkelte Fiskere, der komme ind mellem Øerne, plyndre med deres Trawlere alle Grundene der, saaledes at de stakkels færøiske Fiskere ikke have noget, og hvad gør Danmark? Danmark sender nogle flotte Kadetter og andre Officerer med pæne Kasketter paa, men tro De, ærede Medlemmer, at de passe paa de engelske Fiskere? Nej, Færingerne lide under, at Englændere have Lov at skrabe deres Bund, men hvad gør Danmark? Ingenting. Ja, de sende Embedsmænd derop, og de faa deres Gage, men Færingerne betale den, og vi have maattet be-